

παρξί σας και βλέποντάς σας διαρκώς, ήμουν ευτυχισμένος...

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ. — Πέκι; Πέκι! 'Αγαπημένε μου σκύλε... Κύριε Κινέζε, αρχίζω να πιστεύω ότι ο Πέκι μου χάθηκε... 'Ενώ κοιμόμουν θά πλανήθηκε μακριά... Περίεργο όμως... Αδ-

τός που ήταν τόσο γλυκός, τόσο υπάκουος... Τά καταλαβαίνω όλα και ζούσε πάντα μέσ' στη σκιά μου. Πέκι... Μικρέ μου Πέκι... Μικρέ μου Πέκι...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ. — Τόν Πέκι τόν έχετε μπροστά σας. Γονατίζει στα πόδια σας! Σας λατρεύει, όχι πειά σαν ζώο, μά με την ανθρώπινη του μορφή... 'Ηρθατε εδώ για να παντρεύεστε το σκύλο σας και να πού θρισκόσαστε μπροστά σ' ένα νέο και δυνατό πρίγκηπα, ο οποίος σας ζητάει σε γάμο...

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (πλημμυρισμένη στα δάκρυα). — Δεν θά παρηγορηθώ ποτέ! 'Αν δεν ζαναθρώ τόν Πέκι μου, θά γίνω πολύ δυστυχισμένη. Μ' ακολουθούσε στον περίπατο, έτρωγε στο τραπέζι μου χωρίς να λερώνη καθόλου, αγαπούσε τη μουσική, μου κρατούσε συντροφιά πλάι στο τζάκι. Μά κυττούσε με τέτοια αγάπη, ώστε ήταν για μένα περισσότερο φίλος παρά σκύλος... Κι' έπειτα, ξέρετε, τόν αγαπώ τόσο, γιατί σε μία περίοδο της ζωής μου πού ήμουν πολύ δυστυχισμένη, θρισκόταν πάντα κοντά μου και φαινόταν σαν νάθελε να μου δώση κουράγιο ο φτωχός κάλος μου Πέκι.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ. — Πόσες φορές, σ' αυτές τις πονεμένες για σας ώρες, εύχήθηκα να μπορούσα να ριχτώ στα πόδια σας, όχι πειά σαν σκύλος, μά σαν άνθρωπος, να σας προσφέρω όλη μου την άφοσίωσι, όλη μου την καρδιά, όλο μου τόν έρωτα! 'Αλλοίμονο όμως! Τά μάγια με κρατούσαν δεμένο κι' εξακολουθούσα να μένω σκύλος... Καμμιά φορά ωστόσο, σαν να μαντεύατε την αλήθεια, με χαϊδεύατε και μου ψιθυρίζατε: «Θάλεγε κανείς πώς έχεις ψυχή!»

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ. — Πρέπει τάχα να προχωρήσω πρὸς τὸ ναό; 'Η να ξαναγυρίσω πρὸς τούς οδηγούς μου; Πού υπάρχουν περισσότερες πιθανότητες να ξαναθρώ τόν Πέκι; Τούλάχιστον, κύριε Κινέζε, συνοδέψετε τα λόγια σας με χειρονομίες και με νοήματα για να μπορέσω να καταλάβω κάτι. Γιατί, βλέπετε, ότι τώρα δεν καταλαβαίνω τίποτε.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ (πέφτοντας στα πόδια της). — Σοῦ προσφέρω, ὡ πολυαγαπημένη μου, μιὰ ζωὴ γεμάτη εὐτυχία καὶ έρωτα στα μαγικά μου παλάτια!... 'Ω! σε λατρεύω...

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ. — Μά τί κάνετε; Τί σημαίνουν αυτές ή γονυκλίσεις, αυτές ή υπόκλισεις; Μήπως σκοτώσατε ή κλέψατε τὸ σκύλο μου καὶ μου ζητάτε συγγνώμην; Μά' όχι... Εἶνε αδύνατον... Κουνάτε αρνητικά τὸ κεφάλι σας; Τότε τί; Πῶς; Πῶς ξέρετε τὴ γλῶσσα μου καὶ δεν καταδεχόσαστε να τὴν μιλήσετε, τὴ στιγμή πού ἐγὼ δεν καταλαβαίνω τίποτε ἀπὸ τὴ δική σας;...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ. — Γιατί, ὅσο ζούσα σαν σκύλος κοντά σας, έμαθα να καταλαβαίνω τὰ γαλλικά, χωρίς όμως να μάθω καὶ να τὰ μιλάω, γιατί δεν εἶχα τότε φωνὴ ανθρώπου. 'Ω! πῶς να τὴς δώσω να καταλάβη τί λέω;...

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (χτυπώντας τὸ πόδι της). — Πέκι; Πέκι; Πέκι; Δόστε μου τὸ σκύλο μου! Δόστε μου τὸ σκύλο μου! Μοῦ χρειάζεται! Τόν θέλω!...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ. — Μά εἰμ' ἐγὼ, ὁ Πέκι σας! 'Εγὼ, πού ζώντας στη σκιά σας, εἶδα πόσο ὠραία καὶ καλὴ εἶστε!... 'Εγὼ, πού βλέποντάς σας να κλαίτε συχνά, βασανίζομουν, γιατί δεν μπορούσα να σκουπίσω τὰ δάκρυά σας με τὴν ἐξομολόγησι ἐνός έρωτος πού θά ήταν ἀντάξιος ἐπιέλους τῆς καρδιάς σας! Πῶς! 'Όταν ήμουν σκύλος σας έκανα να με καταλαβαίνετε, καὶ τώρα πού

ξανάγιναι ἄνθρωπος, εἰμ' ἀνίκανος να σας πείσω καὶ ν' ἀνγίξω με τὰ λόγια μου τὴν καρδιά σας;

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ,

κλαίγοντας πάντα τότε.— 'Αν ήξερα!

'Αν ήξερα! Δέν θαρχομουν ποτέ σ' αὐτὴ τὴ θρωμολίνα!... Νά κάνω ένα τόσο μεγάλο ταξίδι για να χάσω τὸ μικρό μου Πέκι.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ. — 'Όχι, μὴν κλαίτε!... Σε λίγο θ' ἀντιληφθῆτε χωρίς ἄλλο τὴν μεγάλη εὐτυχία... 'Ηρθατε τόσο μακριά για να γίνετε εὐτυχισμένη καὶ να με κάνετε καὶ μενα εὐτυχισμένο... 'Αγαπήστε με! 'Αγαπήστε με!...

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀπελπισμένη, τρέχει καὶ γονατίζει μπροστά στο Βούδδα μ' ἐνωμένα τὰ χέρια). — Γέρο Θεέ, πού με κοροϊδεύεις, πές μου τί θέλει ὁ νεαρός αὐτός Κινέζος; Εἶνε βέβαια νέος καὶ ὠραίος μέσα στο φόρεμά του, πού έχει τὸ χρώμα τῶν νεκρῶν φύλλων, με τὰ χρυσὰ κεντήματα... Κι' αὐτὰ πού μου λέει τὸν ἐνθουσιάζουν, γιατί τὰ μάτια του λάμπουν με μιὰ ὑγρὴ λάμψη σαν τοῦ φτωχοῦ μου Πέκι... Γέρο Θεέ, πέστε μου να μου ξαναθρῆ τόν Πέκι μου. Τότε θά ἐνδιαφερθῶ γι' αὐτόν... Θά τόν πάρω μαζί μου, θά βάλω τὸν διερμηνέα μου να μου ἐξηγήση τὰ λόγια του καὶ θά προσποιηθῶ ὅτι θρίσκω εὐχαρίστησι σ' αὐτά.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΟΥΜ-ΦΟΥ. — 'Ω! ἐσὺ πού ἐκλαψες γιατί δεν ἀγαπήθηκες πολὺ, ἐσὺ πού σ' ἔβλεπα συχνά μόνη καὶ μελαγχολική, βασανισμένη ἀπὸ τὰ ἀπραγματοποίητα ὄνειρά σου, ἡ εὐτυχία θρίσκεται μπρὸς στα πόδια σου καὶ ὁ έρωσ γέ ικετεύει... Σοῦ προσφέρω τὴν ἀπόλυτη, τὴν ὑπερτατὴ εὐτυχία... 'Ω γέρο Βούδδα, κάμε τὴν να μ' ἀκούση... Κάμε τὴν να μ' ἀπλώση τ' ἀγαπημένα της μπράτσα, ὅπου, ὅταν ήμουν σκύλος, κοιμόμουν τόσες φορές!

('Ο πρίγκηψ ὀρμάει για να τὴν σφίξη στὴν ἀγκαλιά του, μά ἐκείνη τραβιέται πίσω τρομαγμένη).

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ. — Λατρεμένη μου! Εἶμαι ἡ καρδιά τῆς καρδιάς σου! 'Εκείνος πού περίμενες πάντοτε καὶ χωρίς τὸν ὁποῖο δεν μπορείς να ζήσης!... Πόσο ἰδανική θά εἶνε ἡ εὐτυχία μας! Σε παίρνω πολυαγαπημένη μου, ἐσένα πού με λύτρωσες ἀπὸ τὴς μαγειές.

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (χλωμὴ, τρέμοντας). — Τί εἶν' ὅλες αὐτὲς ἡ τρελλές κι' ἀνόητες ἱστορίες; Μά κοροϊδεύετε; 'Η ὄνειρεύομαι... Θέλω ὅλ' αὐτὰ να τελειώσουν καὶ να ξαναθρῶ τὸ σκύλο μου...

('Ενῶ ὁ Βούδδας γελᾷ σιωπηλά, ἡ νέα γυναίκα ἀνοίγει τὰ μάτια της καὶ ξεπνᾷει πραγματικά αὐτὴ τὴ φορά. 'Ο πρίγκηψ Τοῦμ-Φου διαλύεται σαν καπνός καὶ ὁ Πέκι ξαναπαρουσιάζεται κοντά της, θλιθερά καθισμένος στα πιανά του πόδια).

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ χαρά). — Πέκι!... Μικρέ μου Πέκι!... Πού ήσουν; Κακὸ μικρὸ ζῶο!... Γιατί λοιπὸν ἔφυγες; Καὶ γιατί δεν μ' ἀπαντούσες ὅταν σοῦ φώναζα;

ΠΕΚΙ. — Τσέφ! Τσάφ!

Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ. — Πόσο εἶμαι εὐχαριστημένη. Πάμε, Πέκι, στο γέρο ἱερέα τοῦ ναοῦ... Επιμένω να σοῦ θρῶ μιὰ γυναίκα καὶ να πραγματοποιηθῆ ἔτσι ὁ σκοπός τοῦ ταξιδιοῦ μου...

('Η νέα γυναίκα κι' ὁ σκύλος βαδίζουν πρὸς τὸν ἀρχαῖο ναό. 'Ο Πέκι περπατᾷ με τ' αὐτὰ κατεθασμένα. Κι' ὁ Βούδδας ξαναπαίρνει τὸ μυστηριῶδες του χαμόγελο).

ZEPAP NT'ΟΥΒΙΑ

ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

'Ο ὑπομονητικώτατος σύζυγος, ὕστερα ἀπ' τὴν τρομερὴ γκρίνια τῆς συζύγου του, τῆς λέει:

— 'Ελα, Εὐανθία μου, μὴ θυμώνεις. Σοῦ εἶπα τίποτε κακό; 'Όλος ὁ κόσμος τὸ ξέρει, ὅτι ἔχω τὴν καλύτερη γυναίκα μέσα στο σπίτι μου.

— 'Εχεις τὸ διάβολο μέσα σου! Ἀπαντᾷ ἀφρισμένη ἡ Εὐανθία.

— Κάνεις λάθος! Δεν πιστεύω να νομίζης... ὅτι εἶσαι μέσα μου, ἐξηγεῖ ὁ σύζυγος.

